

Galerija Loka

3. marec – 12. april 2020

KAJA BREZOČNIK

FOTOGRAFIJE

Nasvidenje, Piran je projekt, ki nekako izhaja iz poglavja o kulturni dediščini in iskanju sledov nedavne preteklosti?

K projektu Nasvidenje, Piran, ki je potekal v zapuščenih piranskih filmskih studiih Vibe, sem bila povabljena. Zapuščeni in pozabljeni prostori so me vedno vznemirjali predvsem zato, ker pripovedujejo zgodbe. Če jim prisluhneš in jim pustiš čas, se podobe razkrijejo pred tabo in spregovorijo v svojem jeziku. V iskanje podob so me vodili ljudje, ki jih tam že dolgo ni več. A prostori imajo nekakšno vibracijo, kot da se bo nenadoma dvignila zavesa in bodo hodniki spet polni hitečih ljudi, studii polni kamer, postavljenih scenografij, hitenja, preganjanja, tiktakajočih ur in lovljenja rokov, igralcev, ki so v maski, napetega in vznemirjenega režiserja, neskončne palete ljudi, ki skrbi, da »filmska mašinerija« delata ... Preseneti te, ko vidiš, kako življenje nekje obstane, obtiči kot v filmu in se ne premakne več naprej, obleži kot filmski trakovi in snemalne knjige. Izjemna dediščina slovenskega filma, ki tam potrpežljivo čaka, da ji nekdo da zasluženo mesto. Iskala sem most med prisotnostjo in odsotnostjo.

K čemu se nagibate pri svojih ustvarjalnih odločitvah, kako vam fotografski medij pomaga izčistiti neko misel, najti ustrezen motiv?

Brez fotografije bi v moji glavi verjetno vladal kaotični pekel. Z njo lahko prestopam skozi stene prostorov, krajev in stene kože ljudi, ki mi vzbujajo zanimanje. Z njo filtriram sebe, svoje misli, prepričanja in svet, na katerega skorajda ne znam več gledati brez »kadra«. Od nekdanj so me precej privlačile mejne stvari, neznani svetovi, hkrati pa tudi življenje običajnih ljudi, socialno angažirane teme. V svojih odločitvah preprosto zgolj sledim življenju; so obdobja, ko me zanima svet, in obdobja, ko raziskujem še neznano sebe. Motiv se tako izčisti sam, pride mi naproti in še nikdar mi ga ni bilo treba iskati.

Kaj naj bi fotografski ustvarjalec moral obvladati, da bi razvil popolnoma lastno in razpoznavno fotografsko pričevanje?

Ničesar ni treba obvladati, razen seveda tehnike kot sredstva izražanja. V principu, vsaj pri meni, gre zgolj za radovednost in čudenje. Tisto otroško radovednost do vsega, ki bi jo bilo treba negovati vse življenje. Radovednost do spoznavanja in odkrivanje sebe, drugih, sveta.

Koliko svež se vam zdi fotografski medij, kako ga je mogoče še vedno jemati kot sodobno likovnoizrazno sredstvo?

Fotografski medij je brezčasen v svoji čarobni sposobnosti zamrznitve časa in sposobnosti, da lahko s kirurško natančnostjo prikazuje resničnost trenutka, hkrati pa po drugi strani pušča izjemno, skoraj brezmejno svobodo pri ustvarjanju ali interpretiranju podob. Danes – bolj kot kadarkoli prej – je fotografija kot sodobno likovnoizrazno sredstvo v vseskozi razvijajočem se momentu. Fotografija nam bo vedno šla do živega in bo ostala pomembna za umetnike.

Zanima me vaš ustvarjalni postopek: kdaj daste prednost čustvenim, kdaj razumskim potezam in odločitvam?

Pri avtorskih projektih se vse začne v mojem emocionalnem konglomeratu stvarstva idej. Najprej morajo še neotipljive lebdeče podobe oziroma ideje – ki prevprašujejo moj lastni svet in ljudi, ki jih motrim – preživeti v pralnem stroju razuma. Ta mnogoterost idej opere in izvrže balast, pusti pa živeti tistim zamislim, ki se mi na koncu zdijo vredne uresničitve. Z razumom potrjene ideje zopet prestopijo v emocionalno predelavo, pri kateri osnutek ideje začne dobivati obrise, konture, svetlobo in dokončno podobo oziroma občutek, ki ga želim podati. Kadar fotografiram dokumentarno, se pravzaprav priklopim na intuicijo in svetlobo ter padem v nek zelo fluiden film, kjer se kot kameleon zlijem z okolico in ljudmi, ki jih fotografiram. Če pomislim, se takrat sploh ne počutim jaz jaz, ampak kot bi nehala obstajati. Razum je neoperativen, deluje v ozadju in nadzira tehnični vidik fotografiranja in včasih opomni na kakšno spremembo pri nastavitvah aparata. Seveda pa so tudi projekti, do katerih je treba pristopiti popolnoma razumsko.

Iz cikla Nasvidenje, Piran

Iz cikla Nasvidenje, Piran

Galerija Let

Iz cikla Nasvidenje, Piran

KAJA BREZOČNIK

Kaja Brezočnik (Slovenj Gradec, 1983) je študirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, smer vizualne komunikacije. Od leta 2005 do 2017 je bila kot tehnična urednica zaposlena v časopisni hiši Dnevnik. S fotografijo se intenzivno ukvarja od leta 2010. Od leta 2017 deluje kot svobodna umetnica na področju avtorske, dokumentarne in koncertne fotografije. Razstavljala je na samostojnih in skupinskih fotografskih razstavah, med drugim v Jakopičevi galeriji v Ljubljani, v Koroški galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu, v Obalnih galerijah Piran, v Fluss Gallery na Dunaju in Schiffahrtsmuseum v Flensburgu v Nemčiji. Za dela je bila večkrat nagrajena.

Je mama hčerki Dunji in sinu Gabru. Z družino živi v Potoku, streljaj od Kamnika, delo pa jo vodi na različne konce in kraje domovine ter onkraj meja.

Samostojne razstave

- 2010 – Življenje, Dom starostnikov, Slovenj Gradec
- 2015 – Ure/Hours, Galerija Ravne na Koroškem
- 2017 – Živela umetnost, skenografija, razstava po rezidenci in delavnica, čajnica PEČ, Slovenj Gradec

Skupinske razstave

- 2009 – Oko za oko, Jakopičeva galerija, Ljubljana
- 2011 – Inštalacija Avtobus, Trg svobode, Slovenj Gradec
- 2011 – Molimo vas za malo pažnje, Beograd, Srbija
- 2011 – Knjiga, Koroška osrednja knjižnica dr. Franca Sušnika, Ravne na Koroškem
- 2011 – Zmagovalna dela natečaja Slovenske fotografije se predstavijo, Jesenice
- 2012 – Zmagovalna dela natečaja Slovenia Press Photo 2012, Cankarjev dom, Ljubljana
- 2012 – Zmagovalna dela natečaja Slovenia Press Photo 2012, projekcija, Kitajska, sklop SPP
- 2012 – Trenutek, Koroška galerija likovnih umetnosti, Slovenj Gradec
- 2013 – The Amber Road, Fluss Gallery, Dunaj, Avstrija
- 2013 – Avtoportretni akt, Maistrova, Maribor
- 2013 – Interference metafor, Slovenj Gradec, stalna razstava
- 2013 – The Amber Road Show, Fotoforum West, Innsbruck, Avstrija
- 2014 – The Amber Road Show, Schiffahrtsmuseum, Flensburg, Nemčija

- 2014 – Nasvidenje, Piran, Avditorij Portorož
- 2014 – Nasvidenje, Piran, Obalne galerije Piran, razstava štirih avtorjev
- 2015 – The Amber Road Show, Photon Gallery, Dunaj, Avstrija
- 2015 – Sodobna umetnost na Koroškem, Galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec, izbrana dela razpisa
- 2015 – The Amber Road Show, Kaunas Photo 2015, Vilna, Litva
- 2016 – Sodobna umetnost na Koroškem, Celovec, Avstrija
- 2017 – Me, razstava treh fotografij (Katja Goljat, Nadja Stare, Kaja Brezočnik), Galerija Bala, Kranj
- 2017 – Tu in tam, razstava štirih fotografov (Kaja Brezočnik, Urška Boljkovac, Borut Bučinel - Bučo, Nejc Ketiš), KUD France Prešeren, Ljubljana
- 2019 – KŠ X – Galerija na prostem, Kino Šiška, Ljubljana

Na naslovnici: *Iz cikla Nasvidenje, Piran*

Za dodatne informacije se lahko obrnete na Katarino Klemenc, telefon: 01/580 22 43, elektronski naslov: katarina.klemenc@sandoz.com www.lek.si/galerija-lek
Grafična priprava in tisk: Collegium Graphicum

član skupine Sandoz